

[Erik Hansen.]

vi nu står med, er et resultat af bensaneringen, der går ud på, at disse ekstraindtægter for tjenestemænd skal falde bort. Derfor står vi i den situation, som vi gør.

Jeg tror i og for sig også, at det er rimeligt at gå over til at lade det administrere via edb. Det er et moderne system, og jeg tror da, at det, at man inddrager postvæsenet og også landposten i arbejdet her, er langt bedre end en tidligere socialdemokratisk tanke om at gå ind for en postsparebank. Men jeg vil da gerne sige ligesom andre ordførere her i dag: kan man nu få det til at køre, dette edb-system? Kører det nu ikke i skudermudder det hele, så resultatet bliver, at vi får et år, hvor alt vildtet er fredet, simpelt hen fordi man ikke kan få udstedt jagttegn? Jeg siger det ikke for at tage parti henholdsvis for jægerne eller vildtet, men jeg siger bare, at her er man inde på et område, hvor der er erfaringer, der viser, at det altså ikke kørte, som det skulle.

Hvad koster denne sag? Ifølge de bemærkninger, som ledsager lovforslaget, bliver de årlige omkostninger 105.000 kr. Derudover bliver der en engangsudgift på 40.000 kr., men lad det nu være, de 105.000 kr. er den årlige udgift. På næste side i bemærkningerne står der, at politiet sparer i overarbejde 75.000 kr., og så sparer politiet nok noget mere i besvær, men det bliver opsuget på anden måde. Det vil altså sige, at vi står i en situation, hvor vi gennemfører noget nyt og noget mere rationelt, men der er ikke penge at spare ved at gennemføre det.

Jeg vil dog sige, at det nok i hvert fald er lettere for jagttegnsløseren. Jeg har drøftet dette problem med venner i jægerkredse, som har sagt, at det undertiden er besværligt, når man skal hen på politistationen og have løst sit jagttegn, idet man skal tage fri nogle timer fra jobbet for at komme derhen i åbningstiden. Nu kan man da, hvis man bor lidt afsides, bruge landposten til det. Derfor synes jeg i og for sig, det indebærer en lettelse, men ikke en billigørelse.

Jeg vil også gerne knytte en bemærkning til det spørgsmål, der er nævnt i bemærkningerne, hvor man siger, at der vil blive nogle omkostninger til papir, til porto, til trykning osv., og det vil svare til ca. 2 kr. pr. jagttegn, altså 270.000 kr. Hvis man kikker

tilbage i de gamle regnskaber for jagtfondens, vil det tydeligt deraf fremgå, at netop disse omkostninger hidtil har været afholdt af jagtfondens. Det er altså noget nyt, hvis man tænker sig, at der skal lægges 2 kr. på jagttegnet, hvorved det vil stige henholdsvis fra 45 kr. til 47 kr. og fra 15 kr. til 17 kr. Jeg ved meget vel, at der i jagtloven er en bemyndigelse til landbrugsministeren til, når det må anses for nødvendigt og hensigtsmæssigt, at sætte prisen på jagttegn i vejret, men jeg tror nok, jeg kan sige som en af dem, der var med til at lave denne lovgivning, at da havde vi nu ikke i tankerne, at nogle papiromkostninger skulle føres fra jagtfondens over til den enkelte jagttegnsløser. Jeg tror, det var andre ting, vi havde i tankerne, dengang vi gav denne bemyndigelse.

Må jeg videre sige, at man skal være opmærksom på, at nok er der nu snart gået 5 år, siden vi fik den nye jagtlov i 1967, men dengang stod vi jo i den situation, at vi hævdede prisen for jagttegn — de såkaldte små jagttegn, hvor man bare skal sætte sit navn — de steg dengang fra 5 kr. til 15 kr. Desuden findes der de store jagttegn, som steg fra 25 kr. til 45 kr.; dem skulle der til gengæld billede på, og det blev de jo undertiden ikke kønnere af. Det var jo en ganske gevaldig forhøjelse af prisen, der her skete.

Det var så sandelig også en forhøjelse af omkostningerne for den mand, som normalt ikke gik på jagt, men bare havde jagttegnet for lejlighedsvis at bruge det. Må jeg nævne som eksempel, at vi har jo altid i vor jagthistorie haft det system, at en mand behøver da ikke at have jagttegn, fordi han har en gammel rusten muskedonner hængende inde ved siden af køkkenvasken; hvis ræven en tidlig morgenstund luskede omkring ude ved hønsegården, så kunne han tage sin muskedonner ned og nedlægge ræven. Det krævedes der tidligere ikke jagttegn til. Det gør der efter 1967-loven, og derfor må man nok sige, at nogle er i og for sig blevet påbudt en afgift, som de måske ikke har fået alt for meget for.

Man inddrog altså en lang række nye jagttegnsløser, og man hævdede jagttegnafgiften i 1967 ret voldsomt. Vi var tre ordførere for tre forskellige partier her i tinget, der næsten enslydende sagde: nu kommer der flere penge i jagtfondens — fra de normale 2,8 mill. kr. vil beløbet stige op til ca. 6 mill.